

CU ZIARUL DE ASTĂZI
gratuit
PROGRAM TV
PLUS
MAGAZIN

Campionii,
la atac în prima zi de martie

FLORI
DE OȚEL(UL)

SPORT/8

GALAȚI ® ROMÂNIA

ÎN TOTDEAUNA, PRIMII! ©

www.viata-libera.ro

74.000 de cititori zilnic
Publicație ce beneficiază de rezultate de audiență conform Studiului Național de Audiență măsurate în perioada ianuarie 2010 - ianuarie 2011

VALUTA

Euro 4.3488 lei ▲
Dolar 3.2651 lei ▲

METEO

-1° 3°
Galați
Zi cu precipitații

INTERIOR

VARIA/9
Prețuri aproape dublate, în doar câteva zile
Ouă "de aur" pe mesele gălățenilor

Prețul de ordine al unui ou de găină, pe rafturile supermarketurilor, a ajuns la nu mai puțin de 1 leu, în ultimele zile.

SPORT/8
Acuzații grave
Blat și la minifotbal?

Cățiva părinți ai căror copii învață la Școala Gimnazială nr. 13 din Galați spun că ar fi fost măsluită cea mai recentă competiție de fotbal interșcolar din municipiu.

EVENTIMENT/5
Final de teatru absurd
Directorul Muzicalului, validat de prefect

Prefectul județului Galați, Paul Florea, a semnat avizul de legalitate al hotărârii Consiliului Local prin care Teodor Niță este numit director interimar al Teatrului Muzical „Nae Leonard” din Galați.

Palatul Gheorghiu – atacat de vandali!

Istoria orașului, furată cu kilogramul

≡ Miercuri după-amiază s-a prăbușit tavanul clădirii din cauza că țigani au furat șinele care-l susțineau
≡ Autoritățile locale se spală pe mâni susținând că nu le revine întreaga responsabilitate întrucât clădirea se află în litigiu
≡ Surse din cadrul Proiect SA, dar și din cadrul fostului Inspectorat de Stat în Construcții susțin că, deși expertizele au arătat că imobilul ar putea fi renovat, de fapt se urmărește demolarea lui, terenul fiind un mod ușor de a obține profituri mari

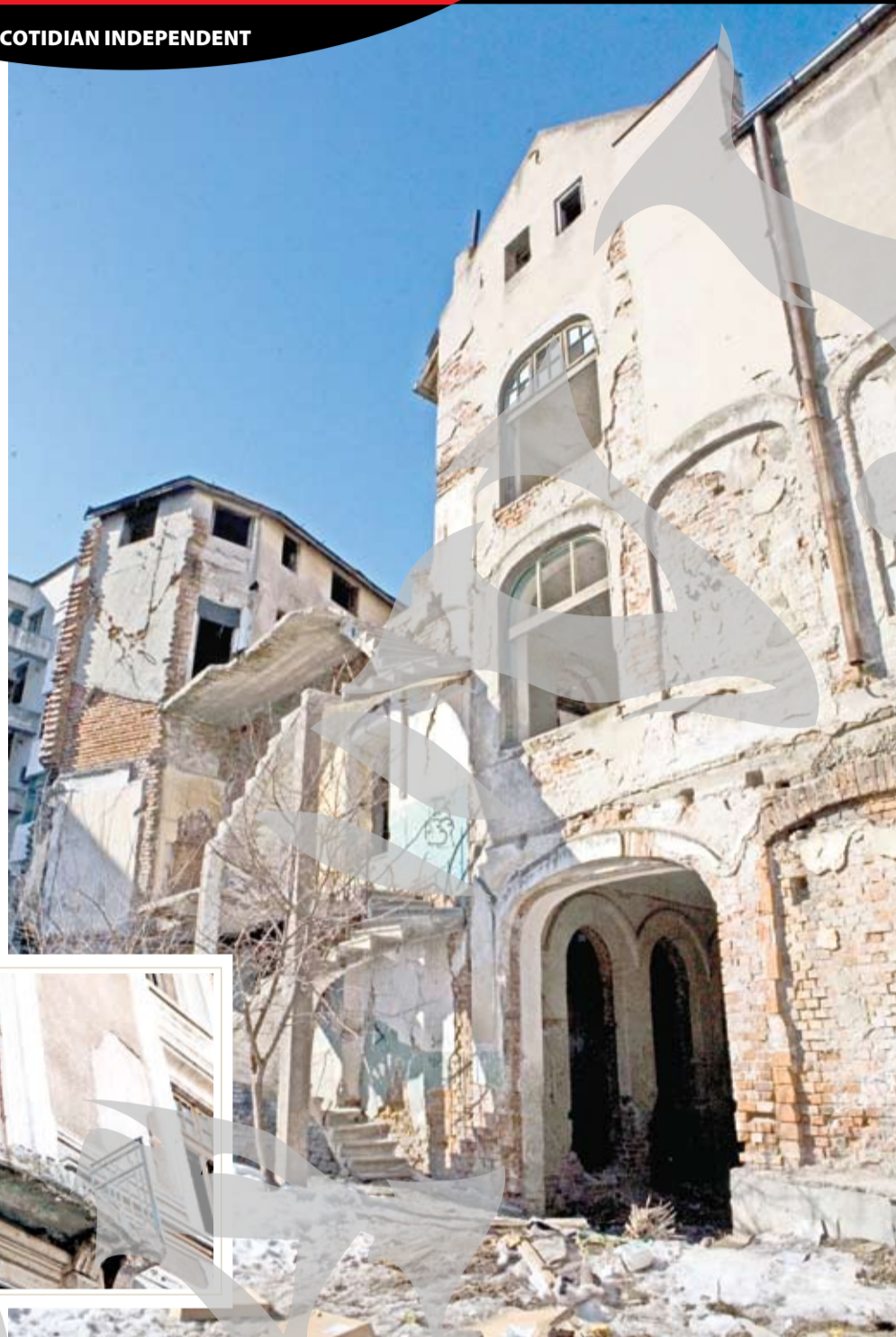

foto Bogdan Codrescu
foto@viata-libera.ro

EVENTIMENT/5

foto Sorin Pană
foto@viata-libera.ro

Pontonul de iahturi, rupt de ghețuri

≡ Arcul lui Robin Hood va fi reparat de săraci?
Distrugere pe Dunăre
EVENTIMENT/3

EDITORIAL
Victor Cilincă
victor@viata-libera.ro

În post, înșelându-și pântecul cu artă și împăcându-și totodată sufletul, românul știe să inventeze bucate de post care îți lasă gura apă! La vremuri grele, lipsa de fonduri ar trebui să ne pună la treabă ingeniozitatea, într-un oraș care nu duce lipsă de ingeniși. Cum fiecare este însă ingeniș pentru el și la «căruta» obștească unul trage hăis și altul cea, nu avem parte decât de contră. «Cazul Mavromol» ilustrează excelent situația! Ridicarea unor cruci de piatră în zona atât de familiară ca... parcare și depozit de gunoi nu putea decât să înspăimânte administrația. Curajos, viceprimarul Nicușor Ciumacencu a vorbit despre «demolarea» monumentului încropit acolo de oamenii bisericii din apropiere. De fapt, am putea vorbi despre o demontare pur și simplu, crucile fiind înfipte în câteva degete de beton. Sigur, crucile au fost amplasate acolo fără nicio autorizație, pe ideea că o faptă bună intră ea în legalitate până la urmă. Nu demult, tot un monument funerar, cel dedicat eroilor noștri căzuți în Afganistan, ridicat de asemenea fără niciun fel de avize, chiar pe strada Brăilei, se bucura de prezența primarului Dumnitru Nicolae la inaugurare și de un scandal generat de lipsa avizelor legale. Intenția, bună de altfel într-un oraș cam schiop în

monumente, se datora unei organizații, care a ridicat un monument pentru eroii de care nu s-a preocupat altcineva, iar administrația nu avea oricum bani și nici expertiză (n-am auzit că specialiștii Primăriei să dea o judecată de valoare). Acum, la Mavromol, biserica a pus... semn, ca să câștige în fața mașinilor care ar parca astfel peste tot. Sigur, centrul duce mare lipsă de parcuri, dar ace-

în valoare corectă a zonei ar costa și mai mult, dar ar trebui măcar avută în vedere! Când, anul trecut, lucrările ISPA au descoperit sub strada Bălcescu, în apropierea hotelului «Dunărea», gardul fostei mănăstiri Mavromol, frica de a bloca banii europeni a așezat imediat pământul la loc! După care nu s-a mai discutat nici măcar în principiu ca, să zicem, prin anul 3000 barem, când criza va fi poate mai blândă, să se facă o cercetare arheologică acolo. Unde, sub parcare, se vor găsi, desigur, nu numai mormintele călugărilor din veac, ci și urme ale atelierelor mesteșugărești ale mănăstirii, pe atunci adevărate fabrici de «industrie» mică. Biserica în sine este deja o atracție a turismului religios. Reconstruită pe la 1700, cu o primă «elinească și grecească», administrată, la 1765, de părcălabul Nicolae Ventura, biserica deține superba icoană făcătoare de minuni a Maicii Domnului, adusă de la Constantinopol de către Duca Vodă, domn despre care a scris Sadoveanu, «Părcălabii» de astăzi se gândesc să facă parcuri și le tot promit... Între timp, s-au mai demolat clădiri de amintire istorică, precum fosta căpitănie, apoi unitate militară de grăniceri, din port, pe Domnească 24 o calcă, iată, hoții și la Casa Mantu bate vântul...

Măcar "cultură de post"...

eași Primărie a dat autorizațiile atunci când s-a construit marele market de pe locul fostului magazin Universal, fără să pretindă atunci parcuri subterane. De fapt, o administrație responsabilă ar trebui să profite exact acum de ocazie ca să trateze cu Biserica amenajarea pentru turism a spațiului ultracentral. O zonă fără monumente până la Spicul! S-a început cu aceste cruci venerabile, unele, din câte văd săpat în ele, de pe la 1889. E, deocamdată, cultură... de post, dar care trebuie îndrumată de arhitecți, de plasticieni și de administrație! O punere

de piatră în zona atât de familiară ca... parcare și depozit de gunoi nu putea decât să înspăimânte administrația. Curajos, viceprimarul Nicușor Ciumacencu a vorbit despre «demolarea» monumentului încropit acolo de oamenii bisericii din apropiere. De fapt, am putea vorbi despre o demontare pur și simplu, crucile fiind înfipte în câteva degete de beton. Sigur, crucile au fost amplasate acolo fără nicio autorizație, pe ideea că o faptă bună intră ea în legalitate până la urmă. Nu demult, tot un monument funerar, cel dedicat eroilor noștri căzuți în Afganistan, ridicat de asemenea fără niciun fel de avize, chiar pe strada Brăilei, se bucura de prezența primarului Dumnitru Nicolae la inaugurare și de un scandal generat de lipsa avizelor legale. Intenția, bună de altfel într-un oraș cam schiop în

Carol Dima, într-o ultimă discuție cu presa, despre garaje:
"Dacă nu aplicăm o soluție modernă, suntem retrograzi!"
SPECIAL/7

Banii n-au miros la Primărie
Toaletele publice, o afacere de 75.000 de euro pe an
ECONOMIE/4

foto Bogdan Codrescu
foto@viata-libera.ro

Valentin M., de 52 ani, din comuna Munteni, și-a improvizat o instalație cu ajutorul căreia fura curent electric. Improvizatia a fost descoperită de polițiștii tecuceni, care i-au întocmit bărbatului dosar penal sub aspectul săvârșirii infracțiunii de furt.

T. Miron

Grigore C., de 32 ani, și Nicușor C., de 42 ani, din Cosmești, au ieșit la pescuit în zona lacului de acumulare de pe râul Siret. Bărbații pescuiau cu o plasă monofilament, lucru observat de polițiștii tecuceni. Cei doi s-au ales cu doar penal.

T. Miron

www.viata-libera.ro

Prețuri aproape dublate, în doar câteva zile

Ouă "de aur" pe mesele gălățenilor

Gabriel Kolbay
gabriel@viata-libera.rofoto Bogdan Codrescu
foto@viata-libera.ro

Prețul de ordine al unui ou de găină, pe rafturile supermarketurilor, a ajuns la nu mai puțin de 1 leu, în ultimele zile. Scumpirea e una care se simte în buzunarul gălățenilor, în condițiile în care, în urmă cu câteva săptămâni, se găseau în supermarketuri și ouă cu mai puțin de 50 de bani bucata.

La Kaufland, în Micro 19, am găsit ouă de 1,08 lei (produse în Ilfov), dar și ouă de 1,05 lei, din Giurgiu. La Real, cel mai bun preț pe care l-am văzut e la cartonul cu 30 de ouă „Tip”. Acum câteva săptămâni, cartonul se vindea cu 13,99 lei, iar acum costă 22,49 lei, ceea ce înseamnă că de la 46 de bani, prețul oului (de categoria a treia, evident!) a ajuns la aproape 75 de bani.

Și chioșcurile stradale au ridicat prețurile. Cele mai ieftine ouă se vând cu 75 de bani bucata, iar cele mai scumpe cu 90 de bani.

Speculând piața autohtonă, au scumpit până și moldovenii care trec zilnic Prutul și vând în Piața din Micro 17 sau în Piața de Gros de pe Calea Prutului. Un ou mic și cu coaja murdară (ce-i drept mai gustos decât cel frumos ambalat și curat, de pe rafturile magazinelor) se dădea de

obicei cu 50 de bani. Acum costă 75 de bani.

„Noi am scumpit cu doar 5 bani!”

Directorului fermei de ouă Condor Matca SA, Ion Gavrilă, ne-a declarat: „Este adevărat că noi am scumpit oul, începând de luni, însă cu doar 5 bani. Până acum dădeam oul cu 50 de bani plus TVA, iar acum îl vindem cu 55 de bani plus TVA. Am observat, însă, că există și comercianți care au dublat prețurile la ouă, pe rafturi”.

De ce au crescut prețurile?

Prea multe explicații oficiale pentru creșterea cu peste 50 la sută a prețului ouălor în ultimele zile nu s-au dat, încă. Din tot ceea ce s-a spus până acum putem, totuși, să tragem concluzia că există un cumul de motive speculate la maxim de producători și comercianți. Spre exemplu, stoparea temporară a importurilor de ouă din Polonia (care nu folosește baterii îmbunătățite și nu produce ouă de categoria a III-a în conformitate cu normele europene) le-a oferit producătorilor români

posibilitatea să prindă mai multe contracte, dar și să vândă mai scump. O cantitate mare de ouă a dispărut brusc de pe piață, așa că în acest moment cererea este probabil mult mai mare decât oferta. Creșterea prețului era deci, previzibilă. Mai sunt și alți factori care ar fi putut contribui la creșterea prețului ouălor. Gerul i-a ars la buzunare pe patronii fermelor, care au investit mai mult în acest an în încălzirea hălelor în

care trăiesc găinile, iar acum vor să-și scoată cheltuielile săltând prețurile. Apoi, drumurile blocate și circulația în regim de iarnă au presupus costuri suplimentare de transport, care se reflectă acum în prețul mărfii de pe raft.

Situația de criză pare să fie o afacere bună atât pentru producătorul de ouă, cât și pentru intermediarii și comercianții.

Singurul pentru care viitorul sună a pagubă e gălățeanul, care

plătește de două ori mai mult pentru un ou.

În ciuda încercărilor repetate, nu am reușit să obținem un punct de vedere din partea supermarketurilor cu privire la creșterile bruște de preț. Vom continua să solicităm aceste puncte de vedere, dat fiind faptul că gălățenii vor să afle de ce trebuie să suporte prețurile devenite peste noapte împovăratore.

Ministrul Agriculturii, Stelian Fuia: „Prețul ouălor va scădea”

Ministrul Agriculturii consideră că majorarea prețului la ouă este generată de situația meteo și de probleme pe lanțul de livrare din cauza noilor norme de îngrijire a păsărilor, dar speră că prețul va scădea în următoarele săptămâni.

„Supermarketurile ajung uneori la marje de profit de 40 la sută în cazul produselor alimentare, ca și în cazul ouălor, probabil, mai mult decât câștigă producătorul. Un ou este acum 35 de bani la producător, iar pe piață este 1,1 lei. Diferența este o marjă pe care și-o împart diferiți participanți în lanțul de livrare pe piață. Eu totuși sper că, în săptămânile următoare, prețul la ouă va scădea și piața se va regla”, a precizat Fuia. Întrebat de jurnaliști care este motivul pentru care în unele supermarketuri nu mai pot fi găsite ouă, ministrul a susținut că nu are informații în acest sens și că pe piață trebuie să existe în continuare ouă. „Dacă acum trei săptămâni aveam ouă, ar trebui să avem și acum. Găina nu este o fabrică pe care să o închizi, este un organism viu care face ouă”, a explicat Fuia.

M.M. (Mediafax)

Viata
în societate

Te privește

ce citești

VII MAI DES, PRIMEȘTI MAI MULT!

Dacă îți faci cumpărăturile de la METRO Galați

în perioada 5 - 31 martie,

vei primi la prima vizită un voucher*

în valoare de 10 lei,

la următoarea 15 lei,

la a treia 20 lei,

iar la a patra

25 lei.

*Valoarea fiecărui voucher include TVA. Promotie valabilă numai în METRO Galați. Mai multe detalii în magazin. Accesul în magazinele METRO se face numai pe baza legitimației de client.

Profesioniști pentru profesioniști

METRO

Alexandru Ciucu a lansat noua colecție de costume bărbătești Premium, intitulată „L'Homme. Roi 2012”, în cadrul a două evenimente desfășurate la București și Monte Carlo. El devine astfel primul designer român care prezintă la Monaco, pentru invitați de marcă din lumea politică, diplomatică și business. Alexandru Ciucu vorbește despre subiectul delicat al adevăratei eleganțe masculine, dar și despre planurile lui de a ajunge designer personal pe plan internațional.

Amănunte în pag. 24

Alexandru
Ciucu

Marile
greșeli
vestimentare
ale
bărbatilor
din România

QUERMESSA

Mi gusta el mar

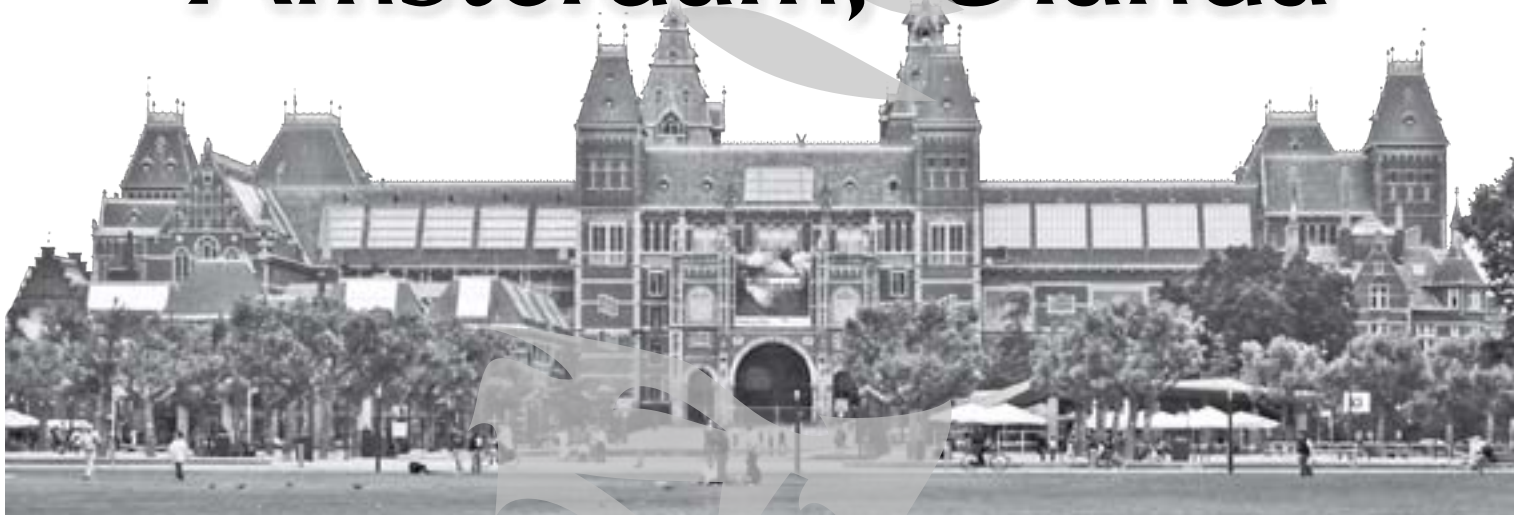
„Acum, că o privesc de pe țârm, îmi place să văd marea”, spuse ea. „Mi gusta el mar”. Și căpitanul înțelese că, dacă tot avea nisipul sub picioare, contesa uitase pericolele oceanului. Aici, la țârm, nu i se mai putea întâmpla nimic rău, doar să nu fie cumva, ca și el însuși, mistuită de trăsnetul iubirii interzise. Căci, cine era el ca să jinduiască la o mână de neam? Dar... cine mai era ea, sărăcită, slujită și urmărită de Inchiziție, ca să spere la o viață precum toate viețile? Dona Isabella începuse de la un timp să pășească prin apa joasă de la țârm, prin dulceața undelor călduțe, aproape transparente. Își sumețea doar poalele rochiei, iar uneori purta ciorapii rămași de la domnul Rossini... Aici puteai sta oricum, nu era nevoie de mare etichetă. Oamenii locului nu îndrăzneau să o tulbure, iar contesa se bucura de liniște. Din când în când ochiul i se bucura de sclipirea ca de pumnal vânturat în soare a vreunui pește lung, alături căpitanul, întors de la corabia de unde răsunau loviturile de ciocan ale lui Maldito, îi striga să se întoarcă la mal: iată, o pisică de mare, ca o manta cenușie de soldat, se unduia prea aproape. Căci, iată, țepul cel veninos de lângă coada ascuțită abia aștepta să i se înfigă femeii în carne! Alături, atinsă de o meduză urzicătoare, femeia țipa ușor, apoi privea în apă, la fantoma alburie care unduia precum un cântec de lăută...

În ziua aceea, talpa femeii călcă ușor peștele acoperit în întregime de nisipul de pe fundul apei. Și atunci, cât ai fi zis „Ave Maria”, un trăsnet precum cel de pe cer îi arse talpa, îi opri în loc, preț de mai multe respirații, inima, și o trânti în spasme, cu fața în jos, în apa până atunci prietenoasă. Peștele malefic, negricios, semănând mai degrabă cu o tigiă umedă, tulbură nisipul și își schimbă locul în altă ascunzătoare. Din fericire, micul Pedrito pescuia aproape și dădu alarma. Părintele ajunsese printre primii, ca să o tragă afară din apă, dar fulgerul trecu din ea în el, aruncându-l cât acolo. Preotul nu se înfricoșă însă, doar se rugă să nu fie la mijloc lucrătura infernală a diavolului, deși cunoștea lucrarea mortală a aceluia pește blestemat. O trase la mal, unde o înconjurară femeile zdrențăroase ale satului, servitoarele și călugărițele. Contesa, pală, nu părea să mai aibă viață în ea. Căpitanul veni ca să cadă și el, cu deznădejde, în genunchi. Până și Maldito simți că se petrece ceva și veni, cu râsul său ca un plâns de piază-rea. Nu se știe cine trimise atunci după netrebnica aceea... „Focul cerului!” – spuse vrăjitoarea, pe care toți o văzură acum pentru prima oară la față. Nu avea vârstă și părea să-și fi pierdut lumina ochilor. „Îngropați-o, îngropați-o până la gât! Acolo, în nisipul ud”, porunci ea, iar creștinii de față se grăbiră să o asculte pe nelegiuită, de vreme ce alt semn nu venea de nicăieri.

Victor Cilincă

Locuri celebre

Muzeul Național (Rijksmuseum), Amsterdam, Olanda

Un obiectiv turistic important, Rijksmuseum (Muzeul Național) este găzduit de o clădire istorică și este cel

mai mare muzeu din Olanda. Muzeul Național din Amsterdam este cel mai mare muzeu din mai multe puncte de

vedere cum ar fi mărimea colecțiilor sale, clădirea în care este situat, bugetul și numărul de angajați.

Frans Hals - Portretul lui Lucas De Clercq (1627)

Jan Vermeer van Delft - Femeie în albastru citind o scrisoare (după 1664)

Frans Hals - Petrecărețul (1627-1628)

Muzeul Național din Amsterdam – Rijksmuseum, cel mai mare muzeu din Olanda - este găzduit de o clădire istorică. Când ne referim la mărime avem în vedere numărul colecțiilor expuse, clădirea în sine, bugetul alocat și numărul persoanelor care lucrează în această instituție de cultură. În fiecare an, muzeul primește peste un milion de vizitatori. Rijksmuseum este renumit pentru expozițiile sale, dar și pentru bursele speciale pe care le acordă pentru încurajarea unor vizitatori deosebiți și a unor artiști în ascensiune.

Deschis în 1800

Muzeul și-a deschis porțile pentru prima dată în anul 1800, la Haga.

Atunci se numea Galeria Națională de Artă și găzduia peste 200 de picturi și obiecte istorice. În 1808, muzeul a fost mutat în Palatul din Piața Dam, Amsterdam. Clădirea actuală, o combinație între stilul gotic și cel renesantist, este sediul muzeului din anul 1885. Capodopera „Lebăda” a lui Jan Asselijn a fost prima achiziție a muzeului. Din anul 2003 au început lucrările de renovare la acest muzeu, însă vizitatorilor li se permite accesul în anumite aripi ale impresionanței clădiri. Aici este prezentată publicului crema colecțiilor din muzeu. Peste 400 de capodopere sunt expuse astfel încât să scoată în evidență măreția politică, economică și artistică a Epocii de Aur

olandeze.

Printre picturile preferate de vizitatori se numără 18 opere ale lui Rembrandt, incluzând faimosul „Rond de noapte” (1642), cea mai cunoscută operă a celui mai mare pictor flamand al tuturor timpurilor, „Lăptăreasa”, de Johannes Vermeer, extraordinarele peisaje ale lui Jacob van Ruisdael și poveștile simple, dar superbe ale lui Jan Steen. Însă nu trebuie să ocolești nici celebrele „The Merry Drinker”, de Frans Hals, „Woman with a child in a pantry”, de Pieter de Hooch și „Portretul lui Elisabeth Bas”, de Ferdinand Bol.

În fiecare an mai mult de un milion de oameni vizitează Rijksmuseum. Muzeul are în jur

de 400 de angajați inclusiv 45 de restauratori specializați în diferite arii de activitate. Rijksmuseum este renumit în lume pentru expozițiile sale, dar și pentru publicații. Acestea sunt produse de cea mai bună calitate prin care muzeul reușește să extindă granițele cunoașterii și încurajează explorarea cunoștințelor acumulate de umanitate de către o gamă cât mai largă de cititori.

Muzeul alocă o parte considerabilă resurselor sale financiare spre educație și pentru decorarea și amenajarea expozițiilor. Designeri de vârf sunt în mod frecvent angajați pentru diferite proiecte ale Rijksmuseum.

Cu lingurița sau cu polonicul

Prof.dr.ing.
Viorica Maria Macovei

Anghinarea - aliment și plantă medicinală

Aproape toată lumea cunoaște efectele terapeutice ale ceaiului de anghinare, dar puțini sunt cei care folosesc în dietă anghinarea ca aliment. Și pentru că a început postul Paștelui, să adăugăm la mâncărurile de post cunoscute și câteva preparate din anghinare, a cărei efecte benefice asupra sănătății, este bine să le cunoaștem.

Anghinarea (*Cynara cardunculus* var. *scolymus*) este o plantă perenă din genul *Cynara*, asemănătoare scaietelui, originară din zona mediteraneană.

licatesă culinară, ba chiar o considerau un bun afrodisiac.

După o legendă grecească, prima anghinare a fost o tânără și frumoasă fată, numită Cynara, care trata în insula Zinari din Marea Egee. Zeus, venind în vizită la fratele său Poseidon, care era vecin cu niște pământeni, o vede pe malul mării și se îndrăgostește de ea. Fata este de acord să-l însoțească în Olimp, însă, la un moment dat i s-a făcut dor de casa ei și fără să ceară voie a coborât pe pământ să-și vadă mama și prietenii. Afând, Zeus s-a infuriat foar-

grădinile regelui Henric al VIII-lea.

În sec. al XIX-lea, emigranții francezi au introdus anghinarea în Louisiana, iar cei spanioli în California, Statele Unite de astăzi.

Astăzi anghinarea se cultivă în special în țările din bazinul mediteranean, dar și în țări mai îndepărtate. Astfel, primii zece cultivatori de anghinare sunt: Italia, Spania, Egipt, Peru, Argentina, China, Maroc, Statele Unite, Franța și Chile.

La noi în țară anghinarea crește în toate zonele, mai des întâlnită fiind în sudul țării, la poalele pădurilor, dar se recoltează în special frunzele începând cu luna iunie și până în septembrie și mai puțin bobocii comestibili, înflorirea având loc în luna mai.

Varietăți culinare

Deși există mai mult de 140 de varietăți de anghinare, se cultivă mai puțin de 40 din ele. Astfel, cele mai cunoscute sunt:

- ▶ Anghinarea mare verde - în Franța și SUA;
- ▶ Anghinarea medie verde - în Spania, Argentina, Chile, Algeria și Turcia;
- ▶ Anghinarea mare violet - în Italia;
- ▶ Anghinarea medie violet - în Franța, Italia, Algeria, Egipt, Argentina;
- ▶ Anghinarea spinoasă - în Italia și Peru.

Profilul nutrițional

Anghinarea (bobocul comestibil) este o sursă excelentă de fibre alimentare, magneziu și crom, o sursă foarte bună de vitamina C, acid folic, biotină și mangan și o sursă bună de niacină, riboflavină, tiamină, vitamina A și potasiu.

Compoziția pentru 100 g de anghinare fiartă în apă cu sare este:

▶ CARBOHIDRAȚI	10,51 g
▶ ZAHARURI	0,99 g
▶ FIBRE ALIMENTARE	5,4 g
▶ GRĂSIMI	0,34 g
▶ PROTEINE	2,89 g
▶ VITAMINE:	
Tiamină (B1)	0,05 mg
Riboflavină (B2)	0,089 mg
Niacină (B3)	0,111 mg
Acid pantotenic (B5)	0,240 mg
Piridoxină (B6)	0,081 mg
Folat (B9)	0,089 mg
Vitamina C	7,4 mg
▶ MINERALE:	
Calciu	21 mg
Fier	0,61 mg
Fosfor	73 mg

Magneziu	42 mg
Mangan	0,225 mg
Potasiu	276 mg
Zinc	0,4 mg
ENERGIE	220 kg (53 Kcal)

Utilizări culinare

Utilizare culinară are doar bobocul florii de anghinare. Acesta se curăță prin tăierea vârfurilor solzilor cu foarfeca, îndepărtarea unor solzi exteriori necorespunzători, tăierea vârfului bobocului și extragerea, după desfacerea ușoară a solzilor, a mijlocului necomestibil. Astfel pregătit, bobocul se fierbe în apă sau în abur până devine moale. Nu se acoperă vasul în care fierbe anghinarea parțial imensată în apă, în care se adaugă oțet sau suc de lămâie pentru păstrarea culorii. Partea cărnăasă se consumă cu maioneză, oțet, unt, suc de lămâie sau alte sosuri.

În Italia, partea cărnăasă, numită „inima” anghinării este folosită ca una din cele patru ingrediente pentru Pizza - 4 sezoane; reprezentând primăvara, alături de măslina - vara, ciuperca - toamna și prosciutto - iarna.

Rețetele cu anghinare umplută sunt foarte variate. O variantă de umplutură italiană conține pesmet, usturoi, oregano, pătrunjel, brânză rasă și prosciutto. Se introduce câte puțin din acest amestec în spațiile dintre solzi și în centru înainte de fierbere, după care se dă la cuptor.

În Grecia se consumă o tocăniță din inimă de anghinare, cartofi, morcovi, ceapă, lămâie, mărar.

În nordul Africii, Orientul Mijlociu, Turcia și Armenia, umplutura favorită pentru anghinare include carne de miel tocată. Condimentele adăugate reflectă specificul bucătăriei din fiecare țară. În Liban, de exemplu, umplutura include carne de miel, ceapă, roșii, alune, stafide, pătrunjel, mărar, mentă, piper. O variantă vegetariană turcească utilizează doar ceapă, morcovi, mazăre și sare.

Beneficii de sănătate

În primul rând, anghinarea este un aliment sănătos datorită conținutului echilibrat în nutrienți. Ea este bogată în potasiu care protejează împotriva pietrelor la rinichi, este o sursă bună de acid folic recomandată în special femeilor însărcinate, iar conținutul ridicat în vitamina C ajută în lupta împotriva cancerului.

Capacitatea antioxidantă totală a bobocilor de anghinare este una din cele mai ridicate. Un studiu întreprins în 2006, care a analizat capacitatea antioxidantă a 1.113 alimente și băuturi, a găsit că „inima” de anghinare are cea mai mare capacitate antioxidantă dintre vegetalele analizate, depășind afinele, coacăzele negre, vinul roșu, ciocolata, cafeaua și ceaiul.

Capacitatea antioxidantă mare este motivul pentru care consumul de anghinare a fost asociat cu îmbunătățirea sănătății inimii. Antioxidanții protejează împotriva oxidării colesterolului, evitând ateroscleroza. Concentrații în cantitate mai mare în frunzele de anghinare, antioxidanții *cinarină* și *silymarin* susțin funcția ficatului. Acești fitonutrienți îmbunătățesc regenerarea celulelor hepatice și scad nivelul colesterolului sanguin. Un alt component găsit în anghinare, denumit *luteolină*, are de asemenea abilitatea de a reduce colesterolul rău LDL.

Anghinarea este recomandată și diabeticilor. Carbohidrații din anghinare sunt sub formă de *inulină*, formă care stabilizează nivelul zahărului sanguin.

Extractul de frunze de anghinare însă depășește cu mult proprietățile terapeutice ale bobocului comestibil. El are acțiune puternic coleretică (promovează secreția bilei în ficat), înlătură simptomele sindromului intestinului iritabil, tratează dispepsia (probleme digestive), este antihipertensiv, detoxifică și revitalizează țesuturile și ameliorează funcțiile ficatului slăbite datorită consumului exagerat de alcool sau a malariei.

Festivalul anual al anghinării

În Statele Unite, aproape întreaga cantitate de anghinare este furnizată de statul California. Astfel, în fiecare an, în luna mai, în orașul Castroville din California, oraș care s-a autoproclamat „Centrul Mondial al Anghinării”, are loc Festivalul Anghinării. Anul acesta evenimentul va avea loc pe 19 - 20 mai. Meniul este deja anunțat: anghinare prăjită, sotată, la grătar, marinată, murată, crudă sau supă crema de anghinare.

Ea are o tulpină înaltă, care ajunge la 1,4-2 m, cu frunze mari spinoase, de culoare verde - albicioasă pe dos, care sunt utilizate, alături de rădăcină, pentru obținerea de numeroase preparate farmaceutice pentru tratarea și vindecarea afecțiunilor hepatice, renale și cardio-vasculare.

Florile de anghinare au culoarea roșie-vioace și se dezvoltă dintr-un boboc verde, de forma unei căpățâni mari de 8 - 15 cm, cu un receptacul mărit cărnos, comestibil și sepale late, îngroșate la bază, fără spini, de asemenea comestibile. Din bobocul ca un scaiet se păstrează pentru a fi gătită porțiunea moale de la bază (receptaculul) împreună cu solzii cărnăși ai inflorescenței, după tăierea vârfurilor și îndepărtarea celor exteriori necorespunzători. Se îndepărtează de asemenea și centrul bobocului care nu este comestibil.

Istoric

Originea anghinării nu este chiar bine cunoscută, putând fi localizată în sudul Europei, sau nordul Africii sau chiar în Etiopia. Cert este că în Antichitate, grecii și romanii o cunoșteau atât ca plantă de leac, dar și ca de-

te tare și a trimis-o înapoi pe pământ sub forma unui scaiet, anghinarea așa cum o știm noi astăzi.

Filozoful și naturalistul grec Teofrastus (371 - 287 î.H) scrie că anghinarea creștea în acea perioadă în Italia și Sicilia. În secolul I era noastră, fizicianul grec Pedanius Dioscorides scrie o carte despre plante medicinale în care amintește și de anghinare. Naturalistul roman Plinius cel Bătrân scrie tot în secolul I că romanilor le plăcea anghinarea pregătită cu miere și oțet și condimentată cu chimion, preparată astfel încât putea fi consumată un an întreg.

După cucerirea arabă a nordului Africii, Spaniei și Siciliei, aceștia au început să cultive anghinarea, dar îmbunătățirea și transformarea ei, de la mărimea unui ou de găină a florii la planta pe care o cunoaștem noi astăzi, a avut loc probabil în grădinile mănăstirești în perioada 800 - 1500.

La mijlocul secolului al IX-lea, anghinarea se cultiva în Neapole, de aici a ajuns în Florența și apoi în Veneția. Prin căsătoria Caterinei de Medici cu regele Franței Henric al II-lea, are loc introducerea anghinării în Franța în sec. al XVI-lea. Tot în sec. al XVI-lea anghinarea era cultivată și în Anglia în

**CRONICĂ
DE CENACLU**

Între sticlă și diamant

În groapa pe care o săpăm/ aerul dintre mine și tine zvâcnește/ cu picioare de greieri/ culori/ facem tumbale ca în burta mamei/ exerciții la paralele pe fire întinse de telegraf/ împinși printre/ coloane/ arcade/ ne azvârlim în uși trântite/ cu umerii goi/ și când cerul ne frige la degete/ îl tragem ca o plapumă/ geam de vitrină peste noi
(Simona Toma – Pinball)

„Poeme bine structurate, bine dozate, scrise cu grijă și curajos; metafore reușite, succesiune de imagini și o repetitivitate care m-a dus cu gândul la Medeea Iancu.” (Andrei Velea)

„Un ciclu de poeme unitar sub al cărui ton clar, oracular se mișcă un eu dezinvolt, natural, acclimatizat la un aer irespirabil pentru cei neaveniți, un ton care invită la celebrare, la litania poetei – o poetă de luat în seamă, cu un registru stilistic matur.” (Valeriu Valegvi)

„Simona Toma apare din ce în ce mai modernă; are și zone unde forțea; pare mult mai întregă, mult mai matură în poezie; de salutat personajul liric – un învingător care parează cu hotărâre și cu demnitate dificultățile vieții.” (Anca Șerban Gaiu)

„Emoții și trăiri adevărate, personale, topite în experiența altora – ceea ce mi se pare firesc, dacă admitem că sunt poeți care ne influențează/ marchează în actul poetic; o poezie caldă cu un câmp larg cu multe elemente strălucitoare în care găsești și sticlă, dar și diamante; are imagini care țin direct de suprarealism.” (Victor Cilincă)

„O lume interioară care vrea să evadeze într-o lume exterioară.” (Violeta Bobe)

„Se vede o schimbare de atitudine de la primele poeme la ultimele: în primele își mai permite să jongleze cu imaginile, cu altfel de stare, este mai feminină; în ultimele este mai dură, mai bărbată. Poemele induc imagini filmice.” (Nicoleta Onofrei)

„Poeme unitare - atât la nivel de formă, cât și mesaj; o întoarcere la lumea copilăriei într-o tonalitate așezată, neostentativă.” (Cristina Dobreanu)

„Prea multe imagini vizuale; rămâne consecventă stilului și sensibilității cu care ne-a obișnuit.” (Elena Donea)

„Metafore de invidiat.” (Laurențiu Pascal)

„Pășește cu dexteritatea adultului printre jucăriile logოსului; găsește frumusețe și tristețe în fiecare obiect/stare, umanizându-și universul liric.” (Radu Dragomir)

„Îngiroșnie, căldură, firesc al metaforei, maturitate; are conștiință auto-critică și o caloflie atentă la avatarurile urâteniei sau ale răutății în sine.” (a.g. secară)

Ion Avram

Astăzi, la ora 18,00, la sediul cotidianului *Viața liberă*, citește Tatiana Nona Ciofu.

Consemnări

Proza lui **Ion Avram** (nu face excepție nici volumul de față, apărut la Editura „Vinea”) are adâncimi benefice și ținte exacte. „Mitocănia, semidoctii, bombasticismul, prostia crasă, toate sunt luate în balon în cartea lui Ion Avram. Dacă nu îți poți stăpâni ironia amară, atunci poți măcar să râzi, uneori chiar cu gura până la urechi – și acesta fiind un barometru al reușitelor (câte sunt ele!) din carte,” notează **Mihail Gălățanu** în prefața intitulată „Ion Avram, „Expertul în tei”.

La o primă vedere, am fi tentați să numim cele 31 de povestiri din volumul „Zgomotul și hârtia” drept satirice. Sau umoristice. Dar termenii sunt uneori săraci, nu se așază exact pe textul pe care credem noi că-l pot defini. La Ion Avram satira există, dar este cumva altfel. Caragiale, pentru că de la

ION AVRAM: „Zgomotul și hârtia”

el ne tragem seva mulți, este acid în „momente”, dar nu arde, înțepă, dar nu ucide. Și la Ion Avram există o grijă specială pentru păstrarea omenescului din unele personaje, chiar pentru relevarea lirismului din altele. „Umorul, spune în prefață Mihail Gălățanu, este etalat în toată panoplia sa: genuin, răutăcios, moralizator ori, pur și simplu, născut din dorința de a-ți bate joc de un „arhetip” al cetății...” Scriitorul este conștient că rostul său nu-i cel de a eradica (pentru a folosi un termen dur, tare drag pe timpuri) prostia, să zicem, ci doar de a-i vaccina pe ceilalți, încă necotropiți cu totul de „boală”, împotriva acesteia, pentru a-i salva și a-i „reda societății”, conform unei sintagme, de asemenea, dintr-un limbaj vechi.

Trebuie să remarcăm totodată curajul demonstrat de scrisul lui Ion Avram. Curaj dovedit și de temele abordate, și de tratarea lor. Autorul se ocupă de subiecte contemporane, unele din politică și administrație, destule din viața obișnuită, banală, a multora, lucru ce incită la lectură, pentru că cititorul își întâlnește în carte propria existență cotidiană, propriile temeri; fiindcă omul care citește știe sau măcar intuiește de ce nu merg toate precum și-ar dori el; știe de ce, dar îi este teamă să

spună, o teamă care vine dintr-un trecut, cine mai știe cât de... trecut e acest trecut; or, iată, autorul i-a ghicit gândurile (măcar pe o parte din ele) și i le arată pe șleau. Și pe hârtie! „Zgomotul și hârtia” este o povestire care dă titlul cărții, iar lui Mihail Gălățanu îi oferă ocazia de a filozofa util pentru înțelegerea unor sensuri din proza lui Ion Avram: „De cele mai multe ori, chiar hârtia este cea care se opune zgomotului. Hârtia, adică, meditația, concentrarea, acribia. Hârtia este mai în spiritul nostru, mai în temelia lumii. Zgomotul este entropie curată, este arbitrar, este accident. Zgomotul este pălăvrăgeala la care se întind, uneori, pe nemăsuratelea, personajele lui Ion Avram. Ele încearcă să epuizeze, ca la Eugen Ionescu, posibilitățile limbajului. Să le ducă într-un teatru al absurdului.”

Povestirile din carte sunt scrise cu tâlc. Asta înseamnă că ascund o filozofie, o morală, un sâmbure de înțelepciune. Ceea ce e foarte bine. Pentru toată lumea. Scriitorul e mulțumit că a găsit calea prin care să ajungă pe ocolite (în fapt, foarte direct!) la sufletul celui care-l citește, iar acesta din urmă e la rândul lui fericit că a ghicit ce vrea să spună autorul. Prezența acestui tâlc în scris nu e la îndemâna oricui, deși cheștiunea pare foarte sim-

plă, iar definiția sa – nu tocmai complicată. Prozele „Expert în tei”, „Atenție la hoți”, „Oaie de caracter”, „Cititorul nostru, stăpânul nostru”, „Certificatul vorbește”, „Doi domni”, „Prin colbul civilizației”, „Pădurea de salcâmi”, „A gândi gândire negândită” și multe altele sunt doar în aparență ușor de înțeles. De aici și diferența specifică dintre autorii așa-zisi satirici (sau umoriști) și cel de față.

Cât privește stilul, Mihail Gălățanu îl socotește pe Ion Avram apropiat de „un geniu al oralității”: „A simțit el nevoia – sau i-a venit acest lucru de undeva, din adâncurile ființei sale pe care, pesemne, nici el nu le înțelege, oricum ar sta treaba, aceasta a fost, totuși, modalitatea sortită să închege acele fapte de viață care întrețes povestirile cărții.” Evident, chiar așa stau lucrurile, dar pentru a ajunge la acest stil nu-i atât de ușor precum pare. Și, pentru a reveni la Caragiale, exegeții săi atestă că marele scriitor era foarte preocupat, trudea întru obținerea unei forme cât mai concentrate și limpezi. Oralitatea nu-i lesne de atins, iar scrisul lui Ion Avram, deosebit de curgător, lipsit de încărcături și zorzoane stilistice, nelalocul lor (aici!), constituie un alt mare atu în apropierea sa de cititor.

Dan Plăeșu

„Cuvinte noi pe Domnească”

Centrul Cultural „Dunărea de Jos” a lansat recent volumul de versuri „Cuvinte noi pe Domnească”, o antologie care adună creația literară a unor tineri scriitori din două cenacuri gălățene: „Clubul critic Oblio” și „Noduri și semne”, tineri socotii generația 2000-2010. Sunt cei care vin să se alăture celor anterioare ca să-și proclame talentul. 23 de autografe, lângă care puteau fi prezente și altele. „Poate un al doilea volum va îndrepta această nedreptate cauzată doar de anumite condiții materiale și crize de comunicare”, rămâne optimist A.G. Secară, responsabil de întregul proiect. „Adevărurile migrează”, (încotro suflă vântul veacului, cum zicea logofătul Costache Conachi), „suntem mereu între timpuri, între spații”.

În 2005 apărea, tot prin efortul Centrului Cultural, antologia „Opt încercări de a te naște singur” (coordonator de proiect, Florina Zaharia). Autorii poemelor sunt acum cunoscuți cititorilor din țară. Acest tip de culegeri sau florilegii au menirea să semnalizeze talente. Cele care se im-

Autografe lirice

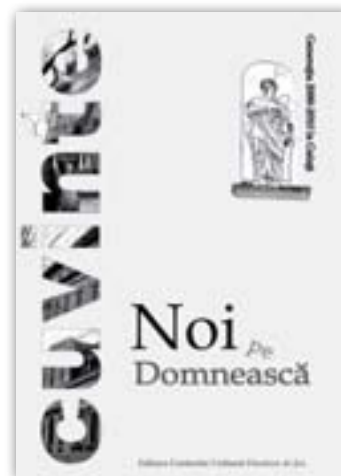
pun sunt, de obicei, selectate în dicționare, spre a oferi surse necesare istoriei literaturii.

Ce să înțelegem, în fond, prin „generația 2000-2010”? În primul rând, un manifest de existență și mai puțin unul estetic. Este rezultatul devenirii unor aspiranți trași de mirajul cuvântului germinator spre o glorie deocamdată visată. Cine mizează pe ziua de mâine a candidaților? În limitele localismului creator, antologia propune timpului posibile profiluri scriitoricești de urmărit în continuare. Conceptul utilizat de critici și istorici literari (Al. Piru: „Generația vârstnică, mijlocie, tânără”; N. Manolescu: „A treia generație maioreșciană”, generațiile '27, '40, '60, '80; 2000) are în sine destulă relativitate. „Sociologii au definit generațiile ca niște comunități în timp. Limitele în care se pot dezvolta, 30-40 de ani. Esteticienii mai noi le definesc după criteriul sensibilității.” (Emil Manu)

Ne întoarcem la poezia „Cuvintelor noi”, convingi că singurul criteriu de aplicat creației rămâ-

ne valoarea artistică. Ea pune pe talgere harul. Dintre miile de cenaclști din țara unde tot românul se naște poet veți alege singuri premianții. Eu vă propun să parcurgeți câteva versuri dintr-un „poem patriotic autobiografic – Țara unde soarele se naște pe furiș”: „Într-o zi în care toate femeile erau plecate să nască/ la fel și mama mea când i-a venit sorocul/ și-a legat un trandafir la batic/ a adunat un braț de boarfe/ a cântat de câteva ori ave maria/ și a plecat la drum să mă arate lumii” (Marius Grama). Clipa devine miracol, pământul nu s-a mai rotit, dansând sincron cu existența până poetul a spus primele cuvinte.

Noua „generație” și-a descoperit precursorii și mentorii, continuând astfel sub îndrumare atentă și benefică tradiția spiritului liric gălățean. Așa se așază treaptă cu treaptă edificiul unei viitoare istorii a literaturii de la Dunărea de Jos. Fie și doar cu referință la epoca de după război, ca să avem prilejul reîntâlnirii cu numele unor poeți reprezentativi porniți de pe acest meleag: Nina Cassian,

Constant Tonegaru, Iordan Chimet (care semna la debut sub pseudonimul Iordan C. Galați).

„Separarea generațiilor prin frontiere figurative, cu indicarea anilor, lunilor și zilelor de la care începe un nou contingent de scriitori, este o realitate pur teoretică”, socotește Emil Manu. Iar domnul A.G. Secară le urează colegilor antologați: „Fie ca unii dintre acești tineri să fie la fel de controversați, ca și Homer sau Shakespeare!”

Același gând bun de întâmpinare și din partea cititorilor.

Nicolae Colceriu

Bijuterii ale României în Patrimoniul UNESCO (VII)

Bisericile pictate din Bucovina - Mănăstirea Humor

Date istorice

Fortificarea mănăstirii

Anastasia este creionată ca un copil mic pe peretele picturii din **Balनेști**. Tot ceea ce se știe despre Toader Bubuioag este că a fost foarte credincios lui Ștefan cel Mare și successorului său Bogdan al II-lea, Ștefăniță și Petru Rareș, și a fost trimis în misiune în țările străine învecinate. Mănăstirea a fost renovată de câteva ori în timpul secolelor următoare, așa cum se reamintește în Cele Patru Evanghelii ale Mănăstirii Humorului, care însuși a fost furat de câteva ori și întotdeauna răscumpărat. Cel mai cunoscut raid a fost condus de cumnatul prințului Vasile Lupu în 1653, în timpul unei lupte pentru putere, între prinț și rivalul său la tron.

Vasile Lupu a fortificat mănăstirea în 1641 construind un perete de jur-împrejur și un turn de supraveghere. În 1775, administratorul austriac al Bucovinei a desființat mănăstirea transformând-o într-o biserică parohială iar clădirile monahale au fost abandonate și ruinate. În 1980, o nouă biserică a fost construită pentru parohiile celui sat și o biserică monahală formală a fost deschisă pentru vizitare. Comunitatea monahală a fost refondată în 1922, iar în 1993, împreună cu alte șase biserici, cu fresce exterioare, Mănăstirea Humorului a fost inclusă în Patrimoniul Național UNESCO. Chiar dacă Biserica Adormirii Maicii Domnului nu este mai mică decât alte biserici pictate, absența turnului și comparativ cu linia de jos a acoperișului dă impresia de dimensiuni reduse. Pe fațadele bisericii se regăsesc toate teme ce se găsesc și pe fațadele altor biserici pictate în timpul domniei lui Petru Rareș. De observat că frescele sunt bine păstrate iar cele de pe fațada de sud au asigurat faima Mănăstirii Humorului. Doar registrul cel mai de jos a fost erodat. O pânză de nișe înconjoară biserica unde sunt prezentați Îngerii. Între nișe sunt prezentați Serafimii.

Dacă aveți întrebări sau propuneri pentru oricare dintre paginile noastre le așteptăm pe adresa de e-mail teodora@viata-libera.ro

Mănăstirea Humorului este situată mai sus pe râul Humorului, aproape de orașul **Gura Humorului**, împrejmuită de dealuri împădurite. În jur, pe valea râului s-a format și satul ce dă numele mănăstirii, Mănăstirea Humorului. În timpul secolului al XV-lea Humor a fost printre cele mai cunoscute mănăstiri din județ.

Anul construcției: 1513

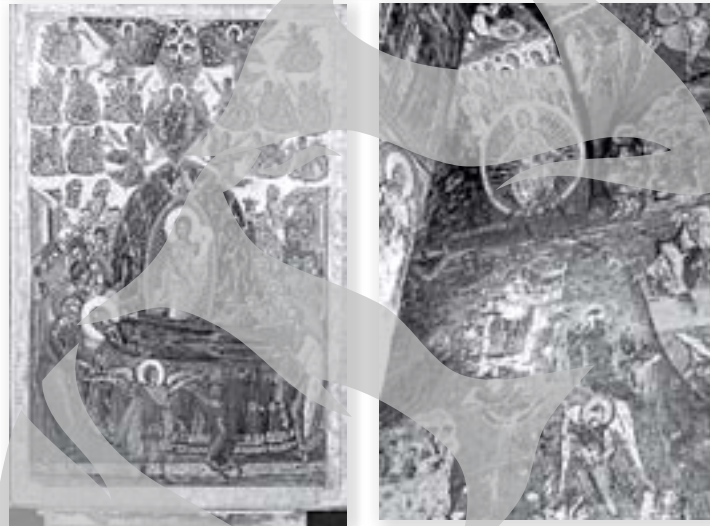
Construită de: Marele patron Toader Bubuioag

Locația: Mănăstirea Humorului, județul Suceava

Istoric

Biserica Adormirii Maicii Domnului este fără turn, construcție tipică bisericilor din zonă și a fost construită de un nobil nu de un prinț conducător. Exonartexul cu deschidere este primul de acest gen din România.

Ruinele primei biserici Mănăstirii Humorului sau Humor, cum era cunoscută pe atunci, se află cinci sute de metri mai încolo. Un document menționat de Alexandru cel Bun certifică faptul că judecătorul Oană a construit o mănăstire în Humor. Judecătorul Oană a fost un boier bogat ce a avut de asemeni case și o biserică de piatră în Tulova. Ruinele arată o mică biserică monahală cu trei turnuri și posibil o construcție deasupra naosului așa cum indică pilastri masivi ce o susțin în colțurile camerei. Pronaosul a fost adăugat

construcției ceva mai târziu. Biserica a fost construită din blocuri masive de piatră decorate în exterior cu discuri emailate din ceramică și pictate în interior așa cum reprezintă fragmentele de pictură găsite de descoperirile arheologice.

În 1483 Ștefan cel Mare a ordonat caligrafului Nicodim, călugăr la Mănăstirea Putna, să copieze Cele Patru Evanghelii ale manuscrisului decorat cu portrete în miniatură. Modelul a fost un manuscris al lui Gavril Uric, făcut în 1429, dar cele Patru Evanghelii ale Humorului includ un portret unic cu prințul îngenunchind în fața Fecioarei și a Pruncului Sfânt. Câțiva ani mai târziu manuscrisul a fost îmbrăcat în argint. Nu se știe de ce o mănăstire

de o asemenea importanță a fost distrusă. Dar multe alte mănăstiri au întâmpinat aceeași soartă cam în același timp. Se consideră că un anumit dezastru a cauzat colapsul parțial în cea de a treia decadă a secolului XVI-lea.

Primul exonartex cu deschidere din Bucovina

Exonartexul cu deschidere al bisericii din Humor, este primul de acest gen din Bucovina iar mai târziu a fost imitat doar în arhitectura bisericii din **Moldovița**. Deja în ultima decadă a secolului XV, biserica din **Balनेști** a fost construită cu o mică verandă de deschidere pe partea de sud a clădirii. În 1522, doar

opt ani înainte de Humor, **biserica din Părhăuți** a fost construită cu un exonartex cu două deschideri, care comparabil cu acoperișul situat la joasă înălțime și cu cele două deschideri la nivel inferior, pare un spațiu închis. Peretele de est și bolta exonartexului prezintă o simplă temă amplă "Judecata de Apoi", urmând exemplul Mănăstirii Sfântului Nicolae din **Progota**. Figura nobilă a lui Hristos este înlocuită de cea a lui Adam și Eva. Lângă ele este Mâna Domnului ce ține balanța pentru a cântări sufletele și Arhanghelul Mihail apărând sufletele nevinovate de diavol. Întreaga parte de stânga a peretelui arată pe trei registre Arhangheli, Sfinți, Femei Sfinte, Martiri și Profeți. Sfântul Petru conduce sufletele în Paradis, O grădină pe un fundal alb, unde Fecioara Maria cu cei trei Patriarhi, Abraham, Ioan și Iacob așteaptă pentru sufletele salvate.

Petru Rareș a început să reconstruiască ruinele vechii biserici în 1530, în același an în care a început să își construiască locul său în Progota. Inițiativa pare să fi aparținut Prințului Rareș, așa cum se preconizează pe inscripția de pe peretele de sud al construcției, dar noul fondator a fost un nobil, Marele Cancelar Toader, numit în vechile documente Bubuioag sau Boboiog. A fost căsătorit cu Anastasia, fiica unui mare nobil de la curtea lui Ștefan cel Mare, Cancelarul Ioan Tăutu, fondatorul bisericii din Balनेști.

Alfie

≅ Anglia - SUA, 2004, dramă

Alfie este idolul femeilor, zdrobitorul de inimi, cel care trece degajat și fără scrupule din floare în floare, cu mulțumirea unui motan în cușca cu canari. Foste, viitoare, tinere sau mai coapte, pentru el nu contează decât ca femeile să fie sexy și să-l suporte. Filmul este diferit de remarcabil din 1966 pentru că se întâmplă nu în Londra, ci în New York, iar personajul își ia audiența drept confesor și i se adresează direct, spre cameră.

program TV

Săptămânal

Perioada 2 - 8 martie 2012

Nu ratați!

Danton

≅ Franța-Polonia-RFG, 1983, dramă

Acțiunea se desfășoară în timpul Revoluției franceze, avându-i în centru pe Danton și Robespierre. Apriga lor înfruntare constituie substanța filmului. Amândoi se reclamă ca fiind din popor și pretind că vorbesc în numele lui: primul dorea ca oamenii să poată, pur și simplu, al doilea voia să aducă maselor fericirea în numele unei anumite idei despre democrație.

Vineri, 2 martie, ora 20:20

Ordinul

≅ SUA, 2001, thriller de acțiune

Rudy (Van Damme), încercând să dea de urma tatălui său, un pasionat arheolog care s-a pierdut în regiunea Ierusalimului, descoperă un complot care ar putea declanșa Apocalipsa. Atunci când, în secolul XI, cruciații cuceresc Ierusalimul, unul dintre ei începe să-și pună la îndoială credința, bulversat de oribilul măcel înfăptuit în numele Domnului. Are o epifanie spirituală și își creează propria-i sectă religioasă care câștigă numeroși adepți printre creștini, evrei și musulmani. Simțindu-se amenințați, cruciații îlucid, iar capitoul final al scripturii la care lucra se pierde în deșert...

900 de ani mai târziu, scriptura este găsită de un arheolog pe nume Oscar. Alertat de dispariția acestuia pe când se afla în Israel, Rudi, fiul său, încearcă să-i dea de urmă. El va descoperi o conspirație de proporții biblice...

Cu acest film, Jean Claude Van Damme se întoarce la genul care l-a consacrat, ceea ce, pentru fanii săi, e o veste nemaipomenită. "The Order" e un Van Damme clasic, cu o premisă numai bună ca să colecționeze câteva scene de bătaie spectaculoase.

Sâmbătă, 3 martie, ora 23:50

O scurtă călătorie în paradis

≅ Islanda-SUA, 2005, dramă

Povestea se petrece în Hastings, unde se are loc un accident de mașină suspect care are consecințe fatale, iar compania de asigurări Quality Life îl trimite pe Abe Holt (Forest Whitaker) pentru a identifica victimele. Unicul beneficiar al sumei de un milion de dolari este Isold (Julia Stiles), sora celui

asigurat, o femeie care locuiește împreună cu fiul și cu soțul ei undeva în pustietate, într-o cocioabă sărăcăcioasă. În timp ce ancheta se afla în plină derulare, Abe descoperă că este vorba despre fraudă, dar regretă că Isold și fiul ei au o viață atât de grea și va încerca să îi ajute. Însă, gestul său va avea consecințe tragice.

Duminică, 4 martie, ora 22:00

Rezoluția 819

≅ Franța-Polonia-Italia, 2008, film istoric

Adoptată de Consiliul de Securitate pe 16 aprilie 1993, Rezoluția 819 a garantat siguranța și protecția populației musulmane din Srebrenica, Bosnia.

Benoit Magimel interpretează rolul lui Jacques Calvez, un om integru, care are curajul de a se împotrivi politicianilor, mafiei și birocratilor, care au încercat să-i stea în cale. Calvez este trimis să investigheze dispariția fără urmă a 8.000 de persoane din Srebrenica, în special bătrâni și copii și să-i aducă în fața justiției pe autorii acestui masacr. El este ajutat în dificila sa misiune de Lherbier, un agent al Serviciilor secrete franceze, și de Clara Gorska, un antropolog criminalist al cărei profesionalism nu este întrecut decât de frumusețea sa.

Redacția ziarului „Viața liberă” nu este responsabilă pentru modificările survenite în programul TV după închiderea ediției.

Recomandări

2 martie

ora 23:10

Viața mea, ce întâmplare!

≅ SUA, 2007, comedie

Jeff, un tânăr care are probleme cu alcoolul și integrarea în societate, o întâlnește pe încântătoarea Lynn. Cei doi se implică într-o relație sentimentală, numai că diferențele dintre ei sunt foarte mari. În timp ce lui Jeff nu-i reușește nimic în viață, Lynn este mereu printre învingători! Vor putea găsi cei doi îndrăgostiți un drum comun?

3 martie

ora 22:15

Jurnalul senatorului Ashton

≅ SUA, 1947, comedie

Deși lipsit de calitățile necesare, senatorul Melvin G. Ashton e hotărât să candideze la președinția SUA, iar în acest scop îl angajează pe Lew Gibson, un reputat specialist în relații publice. El aduce chipul lui Ashton pe prima pagină a ziarelor și în toate jurnalele de actualități, cu toate că nu crede nicio secundă în șansele acestuia de reușită. Ceea ce nu știe Gibson e că senatorul dispune de o redutabilă armă secretă, care poate să-i deschidă drumul spre mult râvnita candidatură: un jurnal cu însemnări asupra fiecărei afaceri dubioase încheiate de partidul său de-a lungul a 35 de ani.

4 martie

HBO

ora 20:00

Nevastă de împrumut

≅ SUA, 2011, comedie romantică

Danny a mințit mereu că este însurat. În felul acesta a obținut mai mult decât simpatie din partea tinerelor femei din jur. Și, ca medic, a avut destule. Dar, într-o zi, o întâlnește pe femeia ideală, iar gluma lui nu-și mai are rost. Abia după ce ea găsește verigheta-minciună în buzunarul lui, viața lui se schimbă.

Întotdeauna, primii!

Sfaturi

Cum să slăbești în funcție de zodie

Există o legătură între astre și maniera în care acestea îți pot influența dieta și, în definitiv, modul în care slăbești. Dacă nu crezi în zodii, atunci poți citi acest articol, de ce nu, doar din curiozitate. Oricare ar fi cazul, astrologii sunt de părere că zodiile au o influență directă asupra noastră și asupra comportamentului nostru și, tot ele, ne-ar putea orienta în procesul de slăbire.

Berbec

Femeia berbec este o fire impulsivă și adesea nu are răbdare să respecte o dietă așa cum ar trebui. Mai mult de-atât, din cauza programului încărcat sau dezorganizat, de multe ori ajunge să mănânce pe fugă, iar acest lucru atrage kilogramele în plus. Pentru a slăbi este necesar, în primul rând, ca ea să își organizeze mesele, să își facă un program echilibrat și să își acorde timpul necesar, bucurându-se totodată de alimentele pe care le consumă. Dată fiind natura zodiei, odată ce aceste criterii sunt respectate, femeia berbec va slăbi fără prea mari probleme.

Taur

Majoritatea taurilor nu se dau în vânt după activitățile fizice,

iar aceasta este sursa problemelor lor. Adesea, femeia taur încearcă diete după diete, fără să realizeze că singurul lucru care îi lipsește este sportul. Fiind destul de încăpățanate, nativele acestei zodii sunt și cele care încearcă acele diete rapide, fără a obține rezultatele visate după cum este de așteptat. Pentru această zodie, recomandarea principală a astrelor este mișcarea - oriunde, oricând, sub orice formă. Combinată cu o dietă echilibrată, rezultatele nu vor întârzia să apară.

Gemeni

Nativele din gemeni trăiesc emoțiile de două ori mai puternic decât nativele celorlalte zodii. Tocmai de aceea, la această zodie putem întâlni probleme de alimentație care au la bază starea sufletească, cum ar fi mâncatul emoțional. Altfel, femeilor gemeni le sunt recomandate mai degrabă dietele ușoare, care să le permită să piardă în greutate în timp, având siguranța că nu se vor mai îngrășa. Pentru ele, trucurile simple, precum renunțarea la excesele alimentare ori la băuturile dulci, pot da rezultate spectaculoase, deoarece majoritatea se bucură de un metabolism bun.

Rac

Din păcate sau din fericire, femeile din această zodie iubesc să gătească și să experimenteze tot felul de preparate culinare, fapt care s-ar putea să stea în calea siluetei dorite. Pentru ele, principalul sfat astrologic este în primul rând hotărârea - se știe că racii sunt destul de nehotărâți, iar uneori iau decizii foarte greu. Apoi, ar fi indicat ca femeia rac să își facă singură un plan de slăbit care să corespundă tuturor cerințelor ei și să nu excludă mișcarea. Dat fiind faptul că racii nu sunt iubitori de mulțimi, precum sălile de fitness, exercițiile fizice făcute în aer liber sau acasă sunt cele mai eficiente în cazul lor.

Leu

Leii sunt adevărați campioni în ceea ce privește slăbitul, ei putând să uimească pe toată lumea cu un număr impresionant

de kilograme pierdute. Fiind foarte hotărâte și active, femeile leu au rareori probleme cu kilogramele în plus, iar atunci când acest lucru se întâmplă, cauza principală o reprezintă lipsa timpului. Ca și în cazul berbecilor, nativele acestei zodii le sunt recomandate organizarea și răbdarea. Numai cu ajutorul unui program organizat și a unor mese regulate, leoaicele vor reuși să slăbească.

Fecioara

Fecioarele sunt firi foarte atente la detalii, iar asta înseamnă că vor avea grijă nu numai de siluetă, dar și de aspectul lor general. Totuși, în cazul în care se îngrășă din diferite cauze, fecioarele slăbesc cel mai bine practicând diferite sporturi. Fiind zodie de pământ, femeia fecioară se poate apuca cu încredere de alergat, de tenis, de

volei sau de orice alt sport care presupune contactul cu solul.

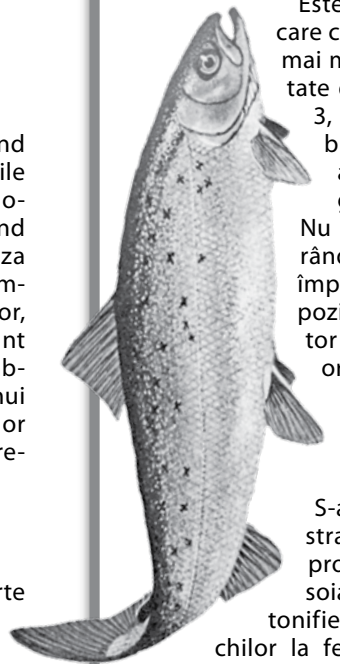
(va urma)

Alimente
Ajutoare în dietă

Probabil că îți se pare exagerat, însă există o listă întreagă de alimente care, dacă le introduci în alimentația ta zilnică, te vor ajuta să arzi grăsimile și să dai jos kilogramele nedorite.

Ghimbirul

Este folosit ca medicament în tratarea răcelilor și a tulburărilor digestive, dar și în bucătărie ca și condiment. Cu timpul s-a demonstrat că are și alte întrebuintări: ajută la stimularea circulației sanguine și reduce durerile musculare. Nu în ultimul rând, dacă este consumat în mod ocazional, ajută la arderea grăsimilor din organism.

Somonul

Este peștele care conține cea mai mare cantitate de Omega 3, responsabilă pentru arderea grăsimilor. Nu în ultimul rând somonul împiedică depozitarea altor grăsimi în organism.

Soia

S-a demonstrat faptul că proteina din soia ajută la tonifierea mușchilor la fel de bine cum o face proteina din carnea de vită.

Mai mult decât atât, soia ajută la pierderea în greutate întrucât oferă senzația de sațietate.

Apa

Acesta ar putea fi cel mai bun aliat în lupta cu kilogramele în plus.

Studiile arată că bănd doar două pahare de apă rece, poți crește rata metabolismului cu 30 la sută. S-a demonstrat faptul că bănd două pahare de apă rece înainte de micul dejun, prânz și cină, timp de un an, poți arde până la 17.400 calorii, ceea ce se traduce prin aproape trei kilograme.

(va urma)

Acasă la academicianul DIMITRIE VATAMANIUC (V)

„Statul natural” - teză de bază în publicistica lui Eminescu

În ultimul timp, asistăm la un adevărat spectacol al străzii în care mulțimea, sub falsul imperativ al democrației, ne oferă adevărate spectacole de stradă, cerând un alt guvern, un alt parlament, o altă constituție... Ne-am pus întrebarea, cum se interpretează pe vremea lui Mihai Eminescu, această neîntreruptă „arie a străzii” despre stat și care este concepția „Părintelui publicisticii românești” în această privință.

- Domnule academician Dimitrie Vatamaniuc, vă rugăm să ne spuneți care este concepția lui Mihai Eminescu despre esența statului, în mod deosebit, a Statului Român?

- Prima polemică pe care o pune Eminescu în discuție în publicistica sa este cea privitoare la statul social. La Eminescu, statul este un produs natural și el se naște într-o anumită epocă, fiind dat de condițiile respectivei epoci. Însă el nu poate fi modificat la voința nimănui, statul are legile lui de dezvoltare și dacă înțelegi să urmezi legile lui de dezvoltare, tu, om politic sau altul, ești un personaj util. Dacă nu înțelegi acest lucru ești un personaj inutil. Eminescu a venit cu teza „Statului natural” în vremea când colabora la cotidianul „Timpul”, dar și-a format concepția aceasta în timpul studiilor universitare de la Viena. Eu vin și constat că nimeni dintre cărturarilor noștri, nici chiar Titu Maiorescu nu avea această concepție despre stat; sau poate că o avea, dar nu a dorit să expună teza despre „Statul natural”; nu a vrut să o expună, pentru că lor le convenea teza potrivit căreia „statul este un contract dintre cetățeni și atunci el (statul) poate fi modificat la voia oamenilor

politici sau a cetățenilor”.

- Eminescu a slujit ca gazetar interesele românilor în vremea când Partidul Conservator pleaseră de la guvernare și veniseră Partidul Liberal al lui I. C. Brătianu. Există vreo deosebire de atitudine între cele două partide și cele două platforme politice?

- În privința esenței statului nu există nicio deosebire între conservatori și liberali; și unii și alții împărțeau aceeași concepție potrivit căreia statul este o înțelegere sau rezultatul unui contract social. Deci, această teză a „Statului natural” este o teză de bază din publicistica lui Eminescu și ea ne arată foarte bine dacă oamenii politici de azi sau din trecut au înțeles acest lucru sau au vrut să-l înțeleagă... Poate că nu au dorit, pentru că atingea și interesele conservatorilor și ale liberalilor.

- Cum vede gazetarul Eminescu „Statul natural”?

- În concepția lui Eminescu, acest „Stat natural” are un corp și un suflet. Deci, corpul este spațiul geografic în care este situat acel popor, iar Eminescu - înainte de a se întâmpla evenimentele din 1918, definește „corpul poporului român”. Și acel „corp”

însumează în concepția sa și Moldova și Țara Românească, inclusiv Transilvania; la Eminescu, „Corpul poporului român” cuprinde și Bucovina și Basarabia. Stau dovadă acestei mărturii toate studiile pe care le consacra Mihai Eminescu... Mai mult, în acest corp, el îi are în vedere și pe românii din afara spațiului național; potrivit concepției lui alcătuiesc acest corp chiar și românii din Bulgaria și românii din Ungaria și cei de dincolo de Nistru. Ba chiar Eminescu vorbește și de o comunitate de români din Cehoslovacia, unde - pe vremea lui Eminescu - se mai păstrau portul și cântecele populare românești. El chiar propune ca muzicologii noștri să meargă acolo, să înregistreze cântecele și să se facă studii... S-au făcut sau nu s-au făcut, aceasta-i altă chestiune...

- Domnule academician, este astăzi „corpul statului român” așa cum l-a definit Eminescu?

- Nu, nu este. Exceptând momentul României Mari de la 1 decembrie 1918, pe care Eminescu l-a intuit, astăzi, jumătate din Bucovina nu se mai află în ținutul românesc, Herța nu mai este la noi; Basarabia este stat independent, se zice...

Deci, viziunea lui Eminescu asupra Statului este și astăzi actuală, dar neîndeplinită așa cum o vedea el, Marele Român.

- Orice corp are și viață...

- Da, Eminescu spune că acest „corp” care este statul are și un „suflet”, iar sufletul este poporul românesc, „Luceafărul Poeziei Românești”. Și legătura dintre generații de-a lungul secolelor se face prin limbă. Deci limba este elementul esențial al sufletului poporului nostru românesc, al unui popor, în general. Și acum înțelegem de ce Eminescu a acordat această atenție atât de mare limbii române, el fiind - de fapt - creatorul limbii române. Asta nu este o întâmplare, ci are o bază științifică la Eminescu.

- Avem corpul statului, avem sufletul statului, ce mai avem în această alcătuire...

- Urmează organismele statului. Observăm că gazetarul Mihai Eminescu are o concepție fiziologică asupra statului: corp, suflet, organisme - organe.

(va urma)

Pagină realizată de

Maria Stanciu

marias@yahoo.com

Foto: M. Tofan Stanciu

Actualitatea publicisticii
lui Eminescu

„Frază și adevăr”

În articolul „Frază și adevăr”, semnat de Mihai Eminescu, gazetarul face câteva referiri la formele fără fond ale celor puși să conducă și în loc să ne conducă fac „frazze întoarse”... „Și oricum le-ai întoarce, cuprinsul lor nu s-adaugă, pentru că nu-l au; ba adesea contrariul lor cuprinde mai mult adevăr decât ele înșile”. „Luminează-te și vei fi”, adaugă Eminescu și continuă... „Poate contrariul e adevărat. „Fii și te vei lumina!” Căci o existență lungă și sigură va avea drept fruct al cunoștinței, adică Lumina. Tot așa-i și cu „Voieste și vei putea!”. „Să poți, și atunci vei voi!”, căci omul poate ceea ce poate, iar când vrea ceea ce nu poate nu-i în toate mințile... Dar fie cum o fi, cu vorba nu încălzești pe nimeni și vorbe rămân toate abstracțiunile și, cu cât mai abstracte sunt, cu atât mai curată vorba de clacă. Dar cu asemenea cultură din gazete au început reformatorii noștri. Căci nu mai este îndoială că nu au învățat nimic de la străini decât să vorbească subtil, să se îmbrace subtil și să puie lumea la cale cu fraze. Cultura frazelor o puteau învăța bine din gazetele străine. Oamenii scot acolo gazete în toate zilele și neavând ce spune, abstracțiunile le vin foarte bine la-ndemână, căci prin mijlocul lor poți scrie coli întregi fără să spună nimic. Să nu ne înșelăm. Beția de cuvinte din gazetele românești e numai întrecerea beției de cuvinte din cele străine. Mai puțin culti, deci având mai puține de împărțit decât străinii, gazetarii noștri au și mai multă nevoie de gură decât de cap, dar și în străinătate lucrează în mare parte gura, fără ca creierii să știe mult despre aceasta. Ci în străinătate în genere nu prea iau oamenii gazetele în serios întrucât s-atinge de partea lor intențională. Se știe că sunt făcute pentru a trezi patimile societății și a crea în public atmosfera ce-i trebuie guvernului sau adversarilor săi spre a inaugura suirea unora și coborârea altora. În sfârșit, presa nu-i cu mult mai mult decât o fabrică de fraze cu care fățarnicia omenească îmbracă interese străine de interesul adevărat al poporului. Căci ce este statul și ce scop are el? nu din carte - aievea. Iașă cineva pe uliță și pe câmp și va vedea îndată ce e. Acolo unul vinde, altul cumpără, unul croiește, unul coasă, al treilea bate fier(ul) până-i cald, la câmp se ară, se samână, se seceră, acolo meliță câmpa, țes, tund oi și numai în zi de sărbătoare stau mâinile și lucrează creierul. Atunci se folosește omul de prisosul liber al unei vieți de muncă, merge la Biserică, după aceea la horă, în sfârșit săptămâna toată e a stomahului, sărbătoarea e a creierului și a inimei.

Materia vieții de stat e munca, scopul muncii bunul trai, averea, deci acestea sunt esențiale. De aceea se și vede care e răul cel mai mare: sărăcia. Sărăcia e izvorul a aproape tuturor relelor din lume; boala, darul beției, furțișagul, zavistuirea bunurilor altuia, graiul rău în familie, lipsa de credință, răutatea, aproape toate sunt câștigate sau prin sărăcie proprie sau, atavistic, prin sărăcia strămoșilor. Sărăcia e luată în înțeleșul ei adevărat. Sărac e cel ce se simte sărac, căruia îi trebuie neapărat mai mult decât are”.

Mihai Eminescu
(„Timpul”, 23 decembrie 1877)

SUDOKU

Înscrieți în căsuțele libere din cele nouă casete numere de la 1 la 9 fără a se repeta, astfel încât suma totală pentru fiecare casetă în parte să fie 45 și, de asemenea, suma pentru fiecare linie sau coloană să fie tot 45.

1	2			6					
	9	3		2	6	7			
	6			9	2			1	
	4	9	2			8		5	
			9					7	
	1			5	8	4		3	
							8		
		8			3	7		6	
6	7		8	9				4	

ÎNCRUCIȘARE

Vă invităm să potriviți în grila de față toate cuvintele de mai jos, astfel încât să rezulte o încrucișare corectă:

- ≠ AT, EZ, IR, OI, PG, SI;
- ≠ CAT, EST, IAR, POT, RAC, REA, SET, TSA, TRI;
- ≠ ATÂT, GREA, JALE, LUNI, TOCA, ȚAȚE;
- ≠ CĂITĂ, IUȚIT, PUPAT, PUSTIU, RIZOM, TRIST;
- ≠ ANTETE, ITERAT, JUMATE, LÂNICĂ, OTOMAN;
- ≠ ARIMATĂ, UITE APA;
- ≠ ALEI ÎN PARC, APĂ STĂTUTĂ, CARNE DE IAC.

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1										
2										
3										
4										
5										
6										
7										
8										
9										
10										

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1										
2										
3										
4										
5										
6										
7										
8										
9										
10										

DIN VORBĂ ÎN VORBĂ

ORIZONTAL: 1) Operă de artă făcută cu cap și expusă în mod permanent - Țăiată din față și pusă în raft! 2) Spioni de ocazie supuși unei lucrări de control. 3) Formă de salut de la mic la mare - Angajator de credite la Banca Populară. 4) Case de odihnă cu odăi cu iz istoric (sing.) - Încă se încurcă în ale măcinșului! 5) Persoană de contact cu care intri în legalitate (cu acte în regulă) - Termen de garanție pentru o solicitare la maxim. 6) Înscrieri din sanscrită! - Mână de lucru cotate la nivel înalt. 7) Bandă... subterană înscrisă în trafic - Scoate capul... din boscheți! 8) Depozit de materiale pentru o casă de stat - O carte scrisă la maturitate! 9) Model de clanță pentru porți la țară - Șirul neconținut al datului din palme. 10) Altă față... la balcon! - Provoacă de mici la table.

VERTICAL: 1) Felie de tort expusă în valuri - Etalon de clasă pentru măsura prostiei. 2) Dus cu vorba taman în locurile unde se simte el mai bine - Animal sărit... din rândul șacalilor! 3) Amici de la cămin! - Întinsul de la o masă cu mare greutate. 4) Lumină descoperită în timpul unor procesiuni - Abatere... din păcate pe un drum greșit. 5) Cale de atac pentru cei ce nu suferă de fel - Prinse pe lista de avans la cumpărături. 6) Coloana sonoră cu inflexiuni poetice finale - Cuvânt la modă cu reveniri de formă. 7) Aflată într-un moment de proastă inspirație - De acolo, de prin Oltenia! 8) Tratată după ureche într-un caz anume - Viață pentru viață, plata pentru piață. 9) Trasă... de mână pentru a reveni cu picioarele pe pământ - Pleopă la vedere pentru un ochi de sticlă. 10) Conduc cu mare greutate spre ieșire - Nu-i vorba de ei, în niciun caz.

	11	8	4	1	5	12	1
	11	12	10	6	3	2	13
	3	13	5	9	1	5	1
	3	12	5	3	13	12	4
	5	6	4	8	4	12	1
	3	5	12	14	4	8	2
	6	9	2	12	10	15	8
	1	7	13	2	14	12	1
	5	1	8	3	4	6	5
	12	7	8	9	12	10	1
	15	1	4	1	10	4	8
	5	6	10	4	9	1	10
	5	1	6	14	4	8	4

Înlocuind numerele cu litere corespunzătoare se vor afla, pe spațiul marcat prin raster, citind din colțul dreapta-sus, denumirea fizică pentru dispozitivul format dintr-o bucată de oțel înconjurat de o bobină, ce capătă proprietăți magnetice la trecerea curentului electric prin respectiva bobină, iar pe orizontală, noțiuni din fizică.

Logică în trepte

Fir întors/de in tors transformat/in format trei pe doi/in război cu modele/pentru ele ișoare/bobi de floare și bundițe/bun de ițe fir prelung/și îndelung prelucrat/pentru lucrat cu vatale/de matale pricepută/prin dispută țesătoare/lansatoare de alesuri/cu-nțelesuri de frumos/de sus în jos fir întors/de in tors prelucrat/și purtat fin pe tors!

Pagini realizate de Gheorghe Gurău

FUGA VOCALELOR

N.A. Completați vocalele lipsă pentru o dezlegare corectă

	L	S		G		C	T	S		C				
S		M		T	R		C		P	T	R			
	M		R		J		S		R		C	T		
V		S		T			P		T		R			
	T		T		T		L		Z		T	L		
P		R		N	T		Z				V		R	
	T				S		R				T		C	
C		R	T		R	T			T		R		S	
	R		T		T		R			C		R		T

SUDOKU

Înscrieți în căsuțele libere din cele nouă casete numere de la 1 la 9 fără a se repeta, astfel încât suma totală pentru fiecare casetă în parte să fie 45 și, de asemenea, suma pentru fiecare linie sau coloană să fie tot 45.

3	7			5					
6				9	2			8	
		5	7	1	6				
			1	3		8	6		
9			5				4		
1		4					2	5	
			6	8			7		
2	1	7		9		5			
6						9	3	4	

EXERCIȚII DE ÎNCRUCIȘARE

Vă invităm să potriviți în grila de față toate cuvintele de mai jos, astfel încât să rezulte o încrucișare corectă:

- ≡ AR, DI, IT, OP, RA;
- ≡ AMA, AȚĂ, ECO, EDI, NAC, NET, TAM, TUR;
- ≡ ADAM, BINE, IARĂ, MERE, OTIC, RINĂ;
- ≡ AMARE, APOȘI, ARĂMI, ARENE, EMIRI, TRAMĂ;
- ≡ AȘEZAT, EMERIT, INIȘTE, IZOLAT, ONIRIC;
- ≡ ASANARE;
- ≡ ECARISARE;
- ≡ AȚĂ DE RELON, SOBĂ ÎN CASĂ, SUMĂ DE CASĂ, ȘIRĂ DE PAIE.

1											
2											
3											
4											
5											
6											
7											
8											
9											
10											

RECONSTITUIRE

	G			D		B			
									M
	N								
					P				
N									
					N				P
		I		M					
						U			
					C	L			
C									
		P		V					
							B		
	C					S			
								V	
				D					F
Z									

Înscrieți în cele 24 de casete toate cuvintele de mai jos, pornind din locul indicat de săgeată și ținând cont de litera ajutoare. La o dezlegare corectă, pe cele trei coloane marcate prin raster se va putea citi un proverb din Franța despre... merite.

- ACARET, ADEVĂR, ANONIM, ATUURI, BARETĂ, CERDAC, CRATER, DIVANE, EGUMEN, ETIMON, EVAZAT, FRIZER, INTRUS, LEȚURI, MISTER, NUTELA, OCLUPĂT, ODISEE, PLANTE, SCĂPAT, SCOLAR, TARABĂ, UMERAȘ, VIȘINE.

CUVINTE POTRIVITE

(fantezie)

(Plecând de la cuvântul de sprijin, descoperiți celelalte cuvinte în conținutul textelor de mai jos, în ordinea înscrierii lor în grilă, îngrilați-le și... încrucișarea este gata)

ORIZONTAL: După ce află ce scor a făcut echipa locală de fotbal și mai primi și alte vești nu tocmai îmbucurătoare porni călare timp de trei ore pe ulițele satului să-i treacă de urât; pe drum se întâlnește cu Nae, proaspăt instalat ca notar în comuna lor; stătu cu el de vorbă până ce imaginea ștearsă a unui grup de țărani se îți prin preajmă; purta cu ei niște roți imense neștiind încotro să o apuce; s-a înțeles cu ei în mod tacit, fără ca Neta, nevastă-sa, să bănuiască ceva; luă un fir de ață și după ce făcu apel la cunoștințele sale se apucă să schimbe lița de la tablou pentru a face lumină; cu firul de ață începu să își cârpească cele două ilice cu care cândva străbătu Italia în căutare de lucru; rămase din nou pe întuneric neavând nul la tablou și iară îl apucă furia; la naiba cu instalația lor cu tot, m-am săturat...

VERTICAL: A doua zi își puse un scut de protecție peste hainele ce erau cu două talii mai mari și plecă prin sat în căutarea unui olar cu care să tocmească o marfă; începătorul ca un catâr nu ținu cont de cele două ratări anterioare; ăla de luă notă de doleanțele sale avea un asemenea venit încât își permise un pian în casă la care oricum nu știa să cânte; avea nevoie de un inel și nimic mai mult; în casă cei doi soți de origine greci sau cum le plăcea lor să li se spună, elini, l-au primit și tratat cum se cuvine, cu un păhărel de țuică în care plutea un cub de gheață; da parcă ieri când ai mai fost pe la noi, îl luă bărbatul în primire, aveai atela prinsă la mâna stângă; acum ce s-a întâmplat?; ei... iaca așa mi-o plimb eu de la o mână la alta amice și mai lasă-mă cu întrebările...

1		C								
2		A								
3		R								
4		A								
5		C								
6		A								
7		T								
8		I								
9		T								
10		A								

Soluțiile jocurilor apărute în ziarul de ieri

ALA-BALA

ORIZONTAL
 CARTITOARE, ABURI, VOAL, BACI, TARI, INS, SURTUC, NOATIN, ARO, ESCULAP, IP, TI, NITEL, T, E, DECOLARE, AUTORITAR, INSEMINARE.

FLORI

ORIZONTAL:
 R, L, T, MACADAM, CAMARI, C, DINU, US, PATAT, REST, TAR, AIT, R, CRIZANTEME, AN, LEO, AT, INEL, MACI, I, SPORI, Z, ITE, INERTA, ALENE, CAR.

SUDOKU

1	5	3	6	7	4	2	8	9
7	2	8	9	3	1	5	4	6
4	9	6	5	8	2	3	1	7
5	4	2	3	6	8	9	7	1
9	8	7	4	1	5	6	2	3
6	3	1	7	2	9	4	5	8
3	6	5	1	4	7	8	9	2
8	1	9	2	5	3	7	6	4
2	7	4	8	9	6	1	3	5
6	1	5	3	7	4	8	9	2
2	3	8	1	5	9	6	7	4
7	9	4	2	8	6	1	5	3
1	4	2	9	3	8	5	6	7
3	5	7	6	1	2	9	4	8
8	6	9	7	4	5	3	2	1
5	8	6	4	2	3	7	1	9
9	2	1	8	6	7	4	3	5
4	7	3	5	9	1	2	8	6

UN COLȚ DIN NATURĂ

Caiet de clasă	Se poartă la cravată	Uimit	Întrebare	Cioban	Îndestulare	Încuitor la țară
Pierdere	Ca șerpii	Etaj	Raiată!	Spațiu	...	Carie!
				Curier (inv.)		
				Întăritor		
Depozit în casă				A scormoni		
Acrită				La palat!		
				Ofensivă	Cupă!	Prinde la fracturi
				Macagii	...	
Fricos		Gloabă		Privește		
Pe față		Bărbați		Ținută		
		Drumuri		Greșeală părintească		
		Cană		La bloc!		
Tonă!	La local!					Plin de note!
Cei ce râvnesc	Caise!			...		
				Caiete!		
				Nevăzător		Vasul din colț
Împrăștiată						
				Prăjitură cu fructe		

ȘTIRI DE WEEKEND

Vedem...

"Cronici"

Zdrobirea mașinilor doar cu gândul. Zborul. Dobândirea unei puteri care poate zdrobi un oraș. Cine nu și-ar dori acest tip de puteri? Cine nu și-ar dori să facă imposibilul? Ce ai face, întreabă CHRONICLE, dacă ai fi Andrew, Matt sau Steve? Andrew, Matt și Steve sunt trei adolescenți cu care te poți identifica, fiecare cu o personalitate distinctă, confruntându-se cu provocări reale generate de viața la liceu. Sunt imperfecti, stângaci și puțin nechibzuți. Însă ei au descoperit ceva care depășește capacitatea lor – sau a oricărui altcuiva – de înțelegere. Descoperirea lor le aduce capacități telekinetice; în limbaj comun, au superputeri.

Citim...

"Fantoma din Manhattan"

Ultimul roman al lui Frederick Forsyth continuă celebra carte scrisă de Gaston Leroux, „Fantoma de la Operă”. Din atmosfera misterioasă și romantică a Parisului sfârșitului de secol al XIX-lea, personajele create de Leroux se regăsesc în New York-ul începutului de secol XX, într-o lume în care banul pare să învingă dragostea, iar îmbogățirea rapidă este idealul fiecăruia. Refuzat de frumoasa Christine, acum o soprană celebră, Fantoma părăsește Parisul și începe o viață nouă și secretă în New York, unde dobandește în scurt timp o avere uriașă. Visul său de a construi o operă în Manhattan devine realitate și Christine este invitată să cânte la spectacolul inaugural. Destinele lor se unesc din nou și secrete nebănuite ies la iveală. Legenda Fantomei se sfârșește însă luminos pentru că întotdeauna mai există o speranță...

Alexandru Ciucu

Marile greșeli vestimentare ale bărbaților din România

Reporter: Ce poți spune despre noua ta colecție?

Alexandru Ciucu: Numele colecției este "L'Homme.Roi 2012" și se adresează Bărbatului Rege, adică bărbatului care emană putere prin simpla prezență fără a fi nevoie să o dovedească. Nu toți ne naștem nobili, dar prin atitudine fiecare dintre noi poate deveni un rege. Aceasta este filosofia acestei colecții.

Rep.: Ce trebuie să știe publicul atunci când vine vorba de creațiile tale? Cu ce sunt ele diferite față de celelalte costume de pe piață?

A.C.: Cred că prin ceea ce creez aduc mai mult decât un stil în domeniul vestimentației masculine. Aduc un nou concept care pleacă de la dorința tot mai evidentă a bărbaților acestui secol de a-și evidenția succesul prin hainele pe care le poartă, iar acest deziderat masculin al ultimilor zece ani nu poate fi dus la îndeplinire decât printr-o perfectă armonizare a croitoriei și designului într-o singură persoană abilitată în ambele direcții.

Cu alte cuvinte, designul îndrăzneț integrat în croitoria modernă împreună cu consilierea și personalizarea modelului sunt cheia de boltă a acestui concept pe care îl propun.

Rep.: Către ce segment al publicului masculin se adresează?

A.C.: Această colecție se adresează Bărbatului Rege, adică bărbatului puternic, elegant, chic și sensibil la detalii. Bărbatul Rege știe să reușească în viață și impune respect fără a fi nevoie să facă o demonstrație de forță.

Rep.: Putem spune că ai devenit un personal tailor (croitor) internațional?

A.C.: Deși costumele mele au ajuns pe aproape toate continentele, nu mă consider încă un personal tailor internațional pentru că până acum, clienții străini sunt cei care

au ajuns la mine în România și nu eu în țara lor de origine. Odată cu această prezentare însă, cred că modul meu de lucru va suferi niște modificări de structură în sensul că voi începe câteva colaborări, pentru care va trebui să fac mici turnee de luat măsuri sau probe la cererea clienților, la început în Europa și apoi în lume, asemenea marilor croitori de pe Savile Row din Londra.

Rep.: Cât de mult trebuie să reziste un costum în garderoba unui bărbat?

A.C.: Durata de viață a unui costum depinde de următorii factori: 1. Gradul de uzură la care este supus (dacă este purtat zilnic, în ce condiții - prin mijloacele de transport în comun sau în propria mașină, dacă este foarte strâmt și cusăturile stau în permanență tensionate, dacă clima este prea umedă sau prea uscată, etc.) 2. Finețea țesăturii din care este făcut (cu cât este mai subțire, o țesătura rezistă mai puțin în timp) 3. Compoziția țesăturii costumului (mătasea se rărește cel mai repede, poliesterul face nopeuri, inul și bambacul se șifonează, deci lâna este cea mai recomandată din punct de vedere al longevității costumului) 4. Condițiile de depozitare (seara după ce îl dezbrăcăm trebuie pus pe umeraș și lăsat în cameră să își revină după o zi de purtare, a doua zi îl punem în șifonier fără să îl înghesuim. În șifonier nu trebuie să fie umezeală și nici moli. Dacă nu folosim un costum timp îndelungat trebuie scos și aerisit o dată la câteva luni și dus la curățătorie o dată pe an). Dacă ținem cont de toate aceste lucruri, un costum poate dura o viață, asta dacă

nu luăm în considerare degradarea morală cauzată de faptul că moda este un fenomen viu, în permanență schimbare.

Rep.: Câte tipuri de costume trebuie să conțină garderoba unui bărbat. Minimum necesar...

A.C.: Garderoba de îmbrăcăminte clasică a oricărui bărbat ar trebui să se împartă în trei categorii: Office, Casual, Ceremonie. Dacă vorbim despre garderoba unui bărbat înstărit și cu educație vestimentară, ar trebui să mai adăugăm două direcții, Casual Sport și Summer Relax.

Rep.: Ce ai învățat cel mai de preț din perioada în care ai locuit în Italia?

A.C.: Studiile pe care le-am făcut la Milano și care au durat aproximativ un an și jumătate m-au ajutat foarte mult în tot ce am făcut ulterior, dar lucrul care m-a fascinat cel mai mult și care m-a transformat ireversibil a fost traiul zi de zi printre italieni și apetitul lor neobosit de a se îmbrăca în armonie cu modă dar și cu propriul lor fel de a fi, de a urma toți un trend general, dar fiecare în modul său personalizat.

Lucrul cel mai de preț pe care l-am învățat acolo este de fapt dragostea și respectul pentru frumos, care în Italia se manifestă generali-

zat în orice domeniu, arta fiind ridicată la rang de religie, iar artiștii la rang de eroi moderni.

Rep.: Care este cea mai des întâlnită greșală vestimentară la bărbații din România?

A.C.: Printre cele mai frecvente derapaje vestimentare masculine pot aminti alegerea greșită a mării sacoului, nerespectarea sau neadaptarea ținutei la dresscode-ul cerut în anumite circumstanțe și lipsa grijii pentru aspectul pantofilor.

Rep: Personal, câte costume ai în dressing?

A.C.: Schimb destul de des garderoba ca și structură în funcție de evoluția trendurilor. Numeric însă, am întotdeauna zece costume business, cinci sacouri casual asortate cu zece pantaloni jeans sau casual, două ținute casual sport, patru ținute summer relax și trei variante pentru ceremonie. Toată această garderobă este însă împărțită în două, având în vedere diferența de câteva kilograme care apare între vară și iarnă. Acesta este un mic truc ce are ca obiectiv principal ca, indiferent de greutate, hainele să se așeze perfect.

Sursa:
agentiadepresamondena.ro

